

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ R-469/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda i to Borisa Mimice, kao predsjednika vijeća, te Andree Boras-Ivanišević kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća, te Sonje Meštrović, kao članice vijeća, u pravnoj stvari pravnoj stvari tužitelja Miljenka Batura iz Zadra, Studenac 18, OIB: 56453915874, koga zastupa punomoćnik Ivan Ražnjević, odvjetnik u odvjetničkom društvu Bačić i partneri u Zagrebu, protiv tuženika Stečajne mase iz AGROKOR d.d., Zagreb, Ulica Stjepana Babonića 95, OIB: 26461279054, koga zastupa punomoćnica Sanja Vukina, odvjetnica u odvjetničkom društvu Vukina & partneri u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Pr-13/2024-97 od 25. srpnja 2024, u sjednici vijeća održanoj 3. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e:

I: Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Pr-13/2024-97 od 25. srpnja 2024. u pobijanom dijelu točke III. i V. izreke.

II. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i pobijana presuda potvrđuje u dijelu točke I., II., IV. i VI. izreke.

III. Odbijaju se kao neosnovani zahtjevi stranaka za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku Stečajnoj masi iz AGROKOR d.d. isplatiti tužitelju Miljenku Baturu neto iznos od 61.273,41 EUR (slovima: šezdeset jednu tisuću dvjesto sedamdeset tri eura i četrdeset jedan cent), uz zateznu kamatu po stopi i na iznose pobliže navedene u točki I. izreke.

1.1. U odluci pod točkom II. izreke naloženo je tuženiku Stečajnoj masi iz AGROKOR d.d. plaćati tužitelju Miljenku Baturu po osnovi rente za izgubljenu zaradu mjesečni iznos od 386,09 EUR (slovima: tri stotine osamdeset šest eura i devet centi)

počevši od 1. rujna 2021. dok za to budu postojali zakonski uvjeti, s tim da mu dospjele obroke plati odjednom s kamatom koja teče za svaki mjesečni obrok od 15. u mjesecu za protekli mjesec doisplate, zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se od dospijeaća do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

1.2. Ujedno je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja Miljenka Batura u preostalom dijelu za neto iznos od 40.848,94 EUR zajedno sa zatraženom zateznom kamatom koja teče na iznos od:

- 246,58 EUR od 14. rujna 2007. do isplate
- 272,16 EUR od 15. listopada 2007. do isplate
- 232,86 EUR od 15. studenog 2007. do isplate
- 289,18 EUR od 17. prosinca 2007. do isplate
- 228,02 EUR od 15. siječnja 2008. do isplate
- 224,95 EUR od 15. veljače 2008. do isplate
- 221,66 EUR od 15. ožujka 2008. do isplate
- 230,02 EUR od 15. travnja 2008. do isplate
- 218,32 EUR od 15. svibnja 2008. do isplate
- 240,68 EUR od 16. lipnja 2008. do isplate
- 247,94 EUR od 15. srpnja 2008. do isplate
- 286,48 EUR od 13. kolovoza 2008. do isplate
- 237,90 EUR od 15. rujna 2008. do isplate
- 219,88 EUR od 15. listopada 2008. do isplate
- 262,59 EUR od 14. studenog 2008. do isplate
- 326,12 EUR od 15. prosinca 2008. do isplate
- 219,76 EUR od 15. siječnja 2009. do isplate
- 214,15 EUR od 16. veljače 2009. do isplate
- 214,14 EUR od 16. ožujka 2009. do isplate
- 230,07 EUR od 15. travnja 2009. do isplate
- 230,07 EUR od 15. svibnja 2009. do isplate
- 214,15 EUR od 15. lipnja 2009. do isplate
- 214,14 EUR od 15. srpnja 2009. do isplate
- 216,45 EUR od 14. kolovoza 2009. do isplate
- 283,42 EUR od 15. rujna 2009. do isplate
- 213,42 EUR od 15. listopada 2009. do isplate
- 230,81 EUR od 13. studenog 2009. do isplate
- 315,08 EUR od 15. prosinca 2009. do isplate
- 219,47 EUR od 15. siječnja 2010. do isplate
- 222,86 EUR od 15. veljače 2010. do isplate

- 217,11 EUR od 15. ožujka 2010. do isplate
- 232,28 EUR od 15. travnja 2010. do isplate
- 213,45 EUR od 14. svibnja 2010. do isplate
- 215,82 EUR od 15. lipnja 2010. do isplate
- 258,11 EUR od 15. srpnja 2010. do isplate
- 222,32 EUR od 13. kolovoza 2010. do isplate
- 286,27 EUR od 15. rujna 2010. do isplate
- 219,40 EUR od 15. listopada 2010. do isplate
- 229,68 EUR od 15. studenog 2010. do isplate
- 304,72 EUR od 15. prosinca 2010. do isplate
- 250,41 EUR od 14. siječnja 2011. do isplate
- 216,24 EUR od 15. veljače 2011. do isplate
- 219,66 EUR od 15. ožujka 2011. do isplate
- 216,23 EUR od 15. travnja 2011. do isplate
- 238,53 EUR od 13. svibnja 2011. do isplate
- 261,22 EUR od 15. lipnja 2011. do isplate
- 256,87 EUR od 15. srpnja 2011. do isplate
- 220,62 EUR od 15. kolovoza 2011. do isplate
- 255,34 EUR od 15. rujna 2011. do isplate
- 220,58 EUR od 14. listopada 2011. do isplate
- 227,00 EUR od 15. studenog 2011. do isplate
- 312,45 EUR od 15. prosinca 2011. do isplate
- 217,43 EUR od 13. siječnja 2012. do isplate
- 233,55 EUR od 15. veljače 2012. do isplate
- 212,07 EUR od 15. ožujka 2012. do isplate
- 208,33 EUR od 13. travnja 2012. do isplate
- 211,69 EUR od 15. svibnja 2012. do isplate
- 208,29 EUR od 15. lipnja 2012. do isplate
- 235,75 EUR od 13. srpnja 2012. do isplate
- 199,81 EUR od 14. kolovoza 2012. do isplate
- 218,58 EUR od 14. rujna 2012. do isplate
- 200,14 EUR od 15. listopada 2012. do isplate
- 211,17 EUR od 15. studenog 2012. do isplate
- 279,44 EUR od 14. prosinca 2012. do isplate
- 196,80 EUR od 15. siječnja 2013. do isplate
- 192,10 EUR od 15. veljače 2013. do isplate
- 192,10 EUR od 15. ožujka 2013. do isplate
- 239,48 EUR od 15. travnja 2013. do isplate
- 249,21 EUR od 15. svibnja 2013. do isplate
- 225,58 EUR od 14. lipnja 2013. do isplate
- 235,19 EUR od 15. srpnja 2013. do isplate
- 237,28 EUR od 13. kolovoza 2013. do isplate
- 236,00 EUR od 13. rujna 2013. do isplate
- 232,09 EUR od 15. listopada 2013. do isplate
- 206,04 EUR od 15. studenog 2013. do isplate
- 224,82 EUR od 13. prosinca 2013. do isplate
- 202,10 EUR od 15. siječnja 2014. do isplate
- 228,27 EUR od 15. veljače 2014. do isplate
- 228,27 EUR od 15. ožujka 2014. do isplate

- 228,27 EUR od 15. travnja 2014. do isplate
- 228,27 EUR od 15. svibnja 2014. do isplate
- 228,27 EUR od 15. lipnja 2014. do isplate
- 229,45 EUR od 15. srpnja 2014. do isplate
- 229,45 EUR od 15. kolovoza 2014. do isplate
- 229,45 EUR od 15. rujna 2014. do isplate
- 229,45 EUR od 15. listopada 2014. do isplate
- 259,54 EUR od 15. studenog 2014. do isplate
- 259,54 EUR od 15. prosinca 2014. do isplate
- 234,38 EUR od 15. siječnja 2015. do isplate
- 236,68 EUR od 13. veljače 2015. do isplate
- 236,56 EUR od 15. ožujka 2015. do isplate
- 232,96 EUR od 15. travnja 2015. do isplate
- 240,63 EUR od 15. svibnja 2015. do isplate
- 224,00 EUR od 15. lipnja 2015. do isplate
- 241,81 EUR od 15. srpnja 2015. do isplate
- 239,60 EUR od 14. kolovoza 2015. do isplate
- 268,12 EUR od 15. rujna 2015. do isplate
- 243,04 EUR od 15. listopada 2015. do isplate
- 253,18 EUR od 13. studenog 2015. do isplate
- 240,35 EUR od 15. prosinca 2015. do isplate
- 247,01 EUR od 15. siječnja 2016. do isplate
- 250,50 EUR od 15. veljača 2016. do isplate
- 243,08 EUR od 15. ožujka 2016. do isplate
- 249,50 EUR od 15. travnja 2016. do isplate
- 242,71 EUR od 13. svibnja 2016. do isplate
- 243,01 EUR od 15. lipnja 2016. do isplate
- 262,32 EUR od 15. srpnja 2016. do isplate
- 252,94 EUR od 12. kolovoza 2016. do isplate
- 268,50 EUR od 15. rujna 2016. do isplate
- 248,35 EUR od 14. listopada 2016. do isplate
- 257,63 EUR od 15. studenog 2016. do isplate
- 275,27 EUR od 15. prosinca 2016. do isplate
- 251,67 EUR od 15. siječnja 2017. do isplate
- 250,87 EUR od 15. veljače 2017. do isplate
- 242,84 EUR od 15. ožujka 2017. do isplate
- 245,96 EUR od 15. travnja 2017. do isplate
- 254,15 EUR od 15. svibnja 2017. do isplate
- 252,30 EUR od 15. lipnja 2017. do isplate
- 254,75 EUR od 15. srpnja 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. kolovoza 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. rujna 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. listopada 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. studenog 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. prosinca 2017. do isplate
- 252,54 EUR od 15. siječnja 2018. do isplate
- 251,54 EUR od 15. veljače 2018. do isplate
- 251,54 EUR od 15. ožujka 2018. do isplate
- 251,54 EUR od 15. travnja 2018. do isplate

- 251,54 EUR od 15. svibnja 2018. do isplate
- 251,54 EUR od 15. lipnja 2018. do isplate
- 252,78 EUR od 15. srpnja 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. kolovoza 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. rujna 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. listopada 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. studenog 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. prosinca 2018. do isplate
- 249,86 EUR od 15. siječnja 2019. do isplate
- 248,58 EUR od 15. veljače 2019. do isplate
- 248,58 EUR od 15. ožujka 2019. do isplate
- 248,58 EUR od 15. travnja 2019. do isplate
- 248,58 EUR od 15. svibnja 2019. do isplate
- 248,58 EUR od 15. lipnja 2019. do isplate
- 249,82 EUR od 15. srpnja 2019. do isplate
- 247,07 EUR od 15. kolovoza 2019. do isplate
- 247,07 EUR od 15. rujna 2019. do isplate
- 247,07 EUR od 15. listopada 2019. do isplate
- 247,07 EUR od 15. studenog 2019. do isplate
- 247,07 EUR od 15. prosinca 2019. do isplate
- 249,92 EUR od 15. siječnja 2020. do isplate
- 249,11 EUR od 15. veljače 2020. do isplate
- 249,11 EUR od 15. ožujka 2020. do isplate
- 249,11 EUR od 15. travnja 2020. do isplate
- 249,11 EUR od 15. svibnja 2020. do isplate
- 249,11 EUR od 15. lipnja 2020. do isplate
- 250,34 EUR od 15. srpnja 2020. do isplate
- 248,70 EUR od 15. kolovoza 2020. do isplate
- 248,70 EUR od 15. rujna 2020. do isplate
- 248,70 EUR od 15. listopada 2020. do isplate
- 248,70 EUR od 15. studenog 2020. do isplate
- 248,70 EUR od 15. prosinca 2020. do isplate
- 258,14 EUR od 15. siječnja 2021. do isplate
- 257,48 EUR od 15. veljače 2021. do isplate
- 257,48 EUR od 15. ožujka 2021. do isplate
- 257,48 EUR od 15. travnja 2021. do isplate
- 257,48 EUR od 15. svibnja 2021. do isplate
- 257,48 EUR od 15. lipnja 2021. do isplate
- 259,16 EUR od 15. srpnja 2021. do isplate
- 256,24 EUR od 15. kolovoza 2021. do isplate
- 256,24 EUR od 15. rujna 2021. do isplate, te po osnovi rente za izgublenu zaradu mjesečno za iznos od 257,40 EUR počevši od 1. rujna 2021. dok za to budu postojali zakonski uvjeti, s tim da mu dospjele obroke plati odjednom s kamatom koja teče za svaki mjesečni obrok od 15. u mjesecu za protekli mjesec do isplate zajedno sa zateznom kamatom (točka III. izreke).

1.3. U odluci pod točkom IV. izreke naloženo je tuženiku Stečajnoj masi iza AGROKOR d.d. naknaditi tužitelju Miljenku Baturu trošak parničnog postupka u iznosu od 25.686,67 EUR (slovima: dvadeset pet tisuća šesto osamdeset šest eura i

šezdeset sedam centi) zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 25. srpnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana, dok je za više zatraženu naknadu troška postupka u preostalom iznosu od 30.496,50 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate, njegov zahtjev odbijen kao neosnovan.

1.4. Ujedno je odluci pod točkom VI. izreke odbijen zahtjev tuženika Stečajne mase iz AGROKOR d.d. za naknadu troška postupka u iznosu od 37.301,34 EUR.

1.5. Prvostupanjskim rješenjem dopuštena je preinaka tužbe tužitelja Miljenka Batura predložena podneskom od 27. listopada 2023.

2. Protiv navedene presude, u dijelu kojim nije prihvaćen njegov tužbeni zahtjev tužitelja, žali se tužitelj zbog žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavka 1. točka 2. i 3. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana presuda u tom dijelu preinači shodno navodima žalbe, podredno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

2.1. Žali se i tuženik pobijajući presudu suda prvog stupnja u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja pobijajući istu u tom dijelu zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavka 1. ZPP-a, s prijedlogom da se pobijana presuda u tom dijelu preinači shodno navodima žalbe, podredno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

2.2. Tužitelj je odgovorio na žalbu tuženika te osporio navode žalbe u cijelosti i predložio žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu, a tuženik na žalbu tužitelja uz prijedloga da se njegova žalba u cijelosti odbija kao neosnovana.

2.3. Žalba nisu osnovane.

3. 3. Prema odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a prvostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

4. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, a koje navode tuženik temelji na tvrdnji da su izneseni razlozi u suprotnosti s provedenim dokazima pri čemu je ocjena provedenih dokaza provedena na način upravo onako kako to nalaže odredba čl. 8. ZPP-a, a ocjena provedenih dokaza po žaliteljici, koja je različita od ocjene dokaza po prvostupanjskom sudu, ne dovodi do navedene bitne povrede.

5. Predmet ovog postupka predstavlja zahtjev tužitelja za isplatu izgubljene zarade za razdoblje od 1. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2012., kao i rente počev od 1. siječnja 2013. pa nadalje kao razlike između plaće koju je tužitelj mogao ostvarivati i mirovine koju prima, sve kao posljedica ozljeđivanja tužitelja u radnoj nezgodi koja se dogodila 11. kolovoza 2005.

6. Između stranaka u postupku nije bilo sporno da je tužitelj doživio ozljedu na radu kao zaposlenik dana 11. kolovoza 2005. za koju odgovornost u cijelosti snosi njegov tadašnji poslodavac KONZUM d.d.

7. Sporno je, međutim, u postupku valjalo raspraviti i ocijeniti osnovanost istaknutih prigovora promašene pasivne legitimacije na strani u postupku označenog tuženika „Stečajna masa iza AGRAKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima „d.d.“, kao pravnog slijednika tužiteljeva poslodavaca uz opetovano istaknuti prigovor zastare potraživanja tužitelja te na koncu i opseg prava tužitelja u odnosu na utuženo potraživanje s osnove razlike u primanjima.

8. Naime, iz stanja spisa i utvrđenje suda proizlazi nedvojbenim da je tužitelj pokrenuo dana 20.03.2008. postupak radi naknade štete, u kojem je od tuženika zahtijevao naknadu izgubljene zarade za vrijeme bolovanja te je u postupku pred sudom prvog stupnja pod poslovnim brojem Pr-2576/08 pravomoćno odlučeno o gubitku tužiteljeve zarade za vrijeme bolovanja, odlukom Županijskog suda u Zagrebu br. Gžr 2107/15 od 23. svibnja 2017.

9. U međuvremenu je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje klasa 141-02/13-01, ur.broj 341-24-05/3-13-001287 od 5. ožujka 2013. tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu (60%) i ozljede izvan rada (40%) odnosno nastale opće nesposobnosti za rad.

9.1. Tako je rješenjem HZMO klasa UP/I-141-02/14-01, ur. broj 341-24-05/3-14-015862 od 30. rujna 2014. kojim se mijenja citirano rješenje HZMO, Područnog ureda u Zadru, klasa 141-02/13-01/03170500947, ur.broj 341-24-05/3-13-001287 od 5. 3. 2013. i korisniku invalidske mirovine - tužitelju u toč. I s danom 22.6.2014. utvrđuje prestanak prava na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad, a u točki II tužitelju, kod kojega je zbog ozljede izvan rada 40 % i ozljede na radu 60 % nastao djelomični gubitak radne sposobnosti priznaje se, počevši od 23.06.2014. pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti u svoti od 1947,71 kn mjesečno.

10. Polazeći od navedenih između stranaka neprijepornih činjeničnih utvrđenja, sud prvog stupnja s pravom otklanja istaknuti prigovor zastare potraživanja tužitelja u ovom postupku iz razloga kako slijedi u nastavku.

11. Naime, iz sadržaja spisa proizlazi kako je u ranije vođenom postupku tužitelj ustao sa zahtjevom prema tuženiku radi naknade izgubljene zarade za razdoblje do umirovljenja 31. srpnja 2007., kao posljedice ozljeđivanja u predmetnoj radnoj nezgodi za koju je utvrđena odgovornost tuženika. Utoliko se u konkretnom slučaju

radi o sukcesivnom utuživanju, jer tužitelj u ovom postupku ustaje sa zahtjevom za daljnju isplatu razlike u primanjima, kao posljedice zadobivene povrede u predmetnoj radnoj nezgodi, a koja se nakon umirovljenja očituje u gubitku razlike u plaći koju bi ostvario da nije doživio nezgodu na radu kod tuženika te invalidskoj mirovini koju ostvaruje zbog posljedica zadobivenih u predmetnoj nezgodi.

12. Stoga je za ocjenu osnovanosti prigovora zastare istaknutog od strane tuženika pravno neodlučno rješenje HZMO-a iz 2014. budući je tužitelj u ovom postupku već ustao sa zahtjevom za isplatu daljnje razlike u primanjima počev od 1. kolovoza 2008., pa se u konkretnom slučaju tijekom zastare za drugo potraživanje u ovom postupku ima računati od dana kada je prethodni spor okončan, a ne od dana saznanja za štetu i štetnika (pravno shvaćanje na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (6/21) održane 20. rujna 2021.).

13. U konkretnom slučaju tužitelj tužbom u ovom postupku ustaje sa zahtjevom za daljnju isplatu razlike u primanjima s danom 1. kolovoza 2007, a kao posljedicu zadobivene povrede u predmetnoj radnoj nezgodi, a koja se nakon umirovljenja očituje u gubitku razlike u plaći koju bi ostvario da nije doživio nezgodu na radu kod tuženika te invalidskoj mirovini koju ostvaruje zbog posljedica zadobivenih u predmetnoj nezgodi.

14. U navedenom, a suprotno navodima žalbe, pravilno sud prvog stupnja ocjenjuje osnovanost istaknutog prigovora zastare uvažavajući pravni stav izražen u ukidnoj odluci ovoga suda od 17. prosinca 2020. pod poslovnim brojem: GŽ R-1029/2020-2., kojom je prihvaćeno navedeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 20. rujna 2021., a prema kojem se u slučaju sukcesivnog utuživanja, samo prvo utuživanje razlike sukladno odredbi članka 230. i 231. ZOO/05., pri čemu se tijekom zastare za svako daljnje potraživanje ima računati od dana kada je prethodni spor okončan, a ne od dana saznanja za štetu i štetnika. Naime, u tom slučaju rokovi zastare za prvoutuženo potraživanje računaju se prema odredbama članka 230. i članka 231. ZOO-a, a za svako sljedeće utuženo potraživanje teče novi rok zastare u konkretnom slučaju od dana da je prethodni spor okončan.

15. Dakle, za ocjenu osnovanosti istaknutog prigovora zastare od odlučnog značenja jest činjenica da je prvoutuženo potraživanje s osnove koju tužitelj potražuje u ovom postupku tužbeno traženje radi izgubljene zarade za razdoblje do utuženja u ovom postupku, koji postupak je pravomoćno okončan presudom Općinskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Pr-2576/08 od 10. lipnja 2015., pa se ukazuje neosnovanim tuženikov prigovor zastare. Naime, tužitelj je pokrenuo dana 20.03.2008. postupak radi naknade štete, u kojem je od prednika tuženika zahtijevao naknadu izgubljene zarade za vrijeme bolovanja te je postupku pred ovim sudom Pr-2576/08 pravomoćno odlučeno o gubitku tužiteljeve zarade za vrijeme bolovanja tužitelja, odlukom Županijskog suda u Zagrebu br. Gžr 2107/15 od 23. svibnja 2017.

16. Neosnovano žalitelj žalbenim navodima ukazuje i na prigovor promašene pasivne legitimacije pokušavajući otkloniti učinke pravomoćnog rješenja o nastavku postupka u odnosu na stečajnu masu u postupku utvrđenog pravnog slijednika prvotnog tuženika Konzum d.d. kao poslodavca odgovornog za radnu nezgodu iz koje je proizašla šteta koju tužitelj potražuje u ovom postupku.

17. Naime, u konkretnom slučaju pravomoćnim rješenjem o prekidu postupka od 15. srpnja 2022. poslovnog broja Pr-3502/2021-67 utvrđen je prekid postupka zbog prestanka postojanja tuženika KONZUM d.d. te je postupak nastavljen s pravnim slijednikom dotadašnjeg tuženika, trgovačkog društva AGROKOR d.d., kao tuženikom, da bi rješenjem prvostupanjskog suda od 25. listopada 2022. poslovnog broja Pr-3502/2021-73 ponovno utvrđen prekid postupka zbog prestanka postojanja tuženika AGROKOR d.d., koje rješenje je steklo je svojstvo pravomoćnosti 9. studenog 2022.,

18. Tako je iz elektronskog izvotka iz sudskog registra za tuženika razvidno da je isti brisan iz sudskog registra 12. listopada 2022. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja Tt-22/45687-2 budući da je stečajni sudac 12. listopada 2022. dostavio sudskom registru pravomoćno rješenje poslovnog broja St-1138/17-4620 od 19. srpnja 2022. o završetku postupka izvanredne uprave provedbom nagodbe, te je rješenjem TS u Zagrebu posl.br. St-1138/2017 od 07.02.2023. određen upis stečajne mase iza tuženika.

19. U odnosu na navode žalbe kako u konkretnom slučaju obzirom na sadržaj citiranog rješenja nema mjesta označavanjem tuženika stečajne mase iza Agrocorkoncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima d.d., već je ranije ukazano kako je položaj tuženika u ovom postupku uvjetovan provedbom Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za RH, a cilj kojeg zakona je bio upravo zaštita tražbina radnika, i to kao prioriternih tražbina u odnosu na ostale.

20. Naime, predmet spora u konkretnom slučaju predstavlja zahtjev tužitelja s osnove naknade štete zbog izgubljene zarade uslijed nezgode na radu od 11. kolovoza 2005. koju je zadobio radeći na poslovima na radnom mjestu poslovođe u prodavaonici prednika tuženika u Zadru

21. Kako je navedeno i u rješenju TS u Zagrebu TS Zagreb posl.br. St-1138/17 od 09.02.2018. tražbine radnika se ne prijavljuju, ne ispituju niti se utvrđuju u postupku izvanredne uprave jer se radi o prioriternim tražbinama u odnosu na ostale, te se one i podmiruju tijekom postupka izvanredne uprave, a sve zbog nedvojbene svrhe odredbi istog zakona u cilju očuvanja radnih mjesta koja su upravo potrebna u poslovanju dužnika.

22. Utoliko su u tom pravcu neosnovani navodi žalitelja pa ostaje za raspraviti pitanje opsega odgovornosti tuženika u odnosu na predmetnu tražbinu.

23. U ovoj fazi postupka nije bilo sporna odgovornost poslodavca tužitelja za nastalu radnu nezgodu sukladno odredbama članka 15. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj: 59/96, 94/96, 114/03, 100/04; dalje: ZZR) kojom je propisano je da poslodavac odgovara zaposleniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti), a prema općim propisima obveznog prava.

24. Tako je prema odredbi članka 189. stavka 1. ranijeg Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99; dalje: ZOO/91) koji na istovjetan način kao i sada važeći ZOO/05 u članku 1089. stavak 1. propisuje da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle

koristi. Stavkom 3. citiranog članka propisano je da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

25. Ranijom odredbom članka 195. stavka 2. ZOO/91, sada člankom 1095. stavak 2. ZOO/05 propisano je ako povrijeđeni zbog potpune ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu, ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegovog daljnjeg razvijanja i napredovanja uništene ili smanjene, odgovorna osoba dužna je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu kao naknadu za tu štetu.

26. U odnosu na pravo tužitelja potraživati naknadu od pravnog sljednika poslodavca sud prvog stupnja prije svega polazi od između stranaka neprijeporne činjenice da je tužitelj bio zaposlen kod poslodavca KONZUM d.d. na temelju Ugovora o radu na određeno vrijeme od 26. ožujka 2003. i to na radnom mjestu poslovođe prodavaonice, da bi na temelju Naloga za rad u poslovnoj jedinici od 20. srpnja 2005. obavljao poslove radnog mjesta zamjenika poslovođe III grupe u poslovnu jedinicu Prodavaonica 878 na adresi Zadar, Krešimirova obala, gdje je 11. kolovoza 2005. pretrpio ozljedu na radu padom s ljestava na pod prilikom slaganja robe na police.

27. Utoliko je, suprotno navodima žalbe tuženika, sud prvog stupnja pravilno smatrao kao jedino mjerodavno utvrđivanje visine pripadajuće razlike sukladno citiranim odredbama, u primanjima koje tužitelj potražuje kao posljedicu ozljeđivanja u predmetnoj radnoj nezgodi u vidu razlike u plaći u odnosu na radno mjesto za koje je tužitelj imao sklopljen ugovor o radu, a ne trenutno obavljanje poslova prema nalogu poslodavca obzirom na trenutne potrebe poslodavca.

27.1. Ovo osobitu kada se ima u vidu činjenica da u tom pravcu poslodavac nije smatrao potrebnim izmijeniti ugovor o radu tužitelja u odnosu na dotadašnje radno mjesto tužitelja, što samo ukazuje na očite trenutne potrebe poslodavca koje nisu zahtijevale izmjene radnog mjesta tužitelja.

28. Radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva sud prvog stupnja je proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. iz kojeg proizlazi da izračun izgubljene neto zarade tužitelja u razdoblju od 1. kolovoza 2007. do 31. kolovoza 2021. iznosi 102.122,35 EUR/769.440,88 kn. Pretpostavljene mjesečne bruto plaće tužitelja dobivene su tako da su uzete u obzir bruto plaće usporednih radnika koje su korigirane za odgovarajuću stopu minulog rada za tužitelja, a potencijalna neto plaća tužitelja je iskazana tako da se pri izračunu od potencijalne bruto plaće odbijaju obvezni doprinosi važeći u pojedinom razdoblju, porez na dohodak i olakšice na uplaćene premije osiguranja te prirez porezu na dohodak. Ostvarene mirovine tužitelja u utuženom razdoblju su utvrđene uvidom u dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 9. ožujka 2021., a nakon toga od siječnja 2021. do kolovoza 2021. uz periodička uvećanja u skladu s propisima iz mirovinskog i invalidskog osiguranja.

29. Prihvaćajući u cijelosti nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Zrinka Ručevića kako stručno i obrazložen, u skladu s pravilima struke, sve temeljem uvida u priloženu dokumentaciju, nakon i usmenog očitovanja vještaka na prigovore tuženika, koji je u cijelosti, detaljno i obrazloženo otklonio prigovore tuženika, prvostupanjski sud je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja jer je smatrao da

predmetna šteta nije sama za sebe uzrok odlaska tužitelja u invalidsku mirovinu, već je uzrok toga i 40% u uzročnicima koji su izvan predmetne štete (posljedica prometne nezgode), za takvu štetu (razliku između invalidske mirovine i potencijalne plaće) tuženik je, prema ocjeni ovog suda, odgovoran samo u omjeru od 60% (tako i Vrhovni sud RH u odlukama Rev-x 1249/11 od 27. ožujka 2012., Rev-x 438/2014 od 19. studenoga 2014., Rev-x 437/13 od 9. srpnja 2013., te Rev-1111/07-2 od 26. ožujka 2008.).

30. Slijedom navedenog, prigovor opsega odgovornosti tuženika je prihvaćen pa je tužitelju dosuđena razlika između invalidske mirovine i, u granicama postavljenog zahtjeva, potencijalne neto plaće, obračunavajući istu na način da je iznos koji je vještak utvrdio da tužitelju pripada u utuženom razdoblju pa nadalje umanjen za 40%, a koji postotak se odnosi na razloge umirovljenja izvan predmetne štete, a u istom omjeru od 60%, tužitelju je dosuđena i buduća renta u iznosu od 386,09 EUR mjesečno, dok je zahtjev tužitelja u preostalom dijelu mjesečnog zahtjeva u iznosu od 257,40 EUR odbijen, kao neosnovan.

31. U odnosu na navode tužitelja da je tuženik dužan u cijelosti, a ne razmjerno naknaditi štetu tužitelju jer je tužitelj upravo zbog posljedica ozljeđivanja na radu otišao u invalidsku mirovinu, navodi se da samostalno posljedica predmetnog štetnog događaja ne bi dovela do djelomične radne nesposobnosti i umirovljenja tužitelja, već je ista doprinijela tužiteljevoj radnoj nesposobnosti u omjeru od 60%, a posljedica ozljede izvan rada u omjeru od 40%. Navedeno proizlazi iz rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Zadru od 30. rujna 2014. KLASA: UP/I-141-02/14-01, koje rješenje je konačno i pravomoćno, te ga kao takvo prihvaća i ovaj sud (tako i Vrhovni sud RH u odluci Rev-x1249/11 od 27. ožujka 2012. i Rev-x 437/13 od 9. srpnja 2013.).

32. Ovdje za ukazati kako je Vrhovni sud Republike Hrvatske izrazio pravno shvaćanje u odluci poslovni broj Revt 469/2017 od 11. ožujka 2020. gdje je između ostalog rečeno: „Niti činjenica da je parnični sud vezan za odluku upravnog tijela o umirovljenju osiguranika tužitelja u granicama njezine pravomoćnosti i za činjenična utvrđenja u toj odluci, ne ograničava sud da u novoj parnici utvrđuje uzročnu vezu između ozljeda pretrpljenih u prometnoj nezgodi i štete radi koje je isplaćena invalidska mirovina. Svojom odlukom naime, on ne bi rješavao nešto inkompatibilno s onim što je već odlučilo nadležno upravno tijelo budući da u ovom predmetu nema identiteta predmeta s ranijim upravnim postupkom (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III-350/2006 od 20. svibnja 2008.).“

33. U konkretnom slučaju, međutim, niti jedna od stranaka nije predložila u tom pravcu izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke- medicine rada na okolnost postoji li isključiva uzročna veza između ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju i njegove nesposobnosti za rad, a time i nastale štete koju trpi u vidu izgubljene zarade.

34. Stoga je, suprotno navodima žalbe stranaka, prvostupanjski sud o prigovoru tuženika odlučio primjenom pravila o teretu dokaza (članka 221.a ZPP-a) na temelju činjenica utvrđenih sukladno dokazima izvedenim tijekom ponovljenog postupka temeljem pravomoćnog rješenja nadležnog HZMO-a kojim je utvrđeno kako je kod tužitelja nastupio gubitak radne sposobnosti zbog bolesti u omjeru od 40 % i posljedica ozljede na radu u omjeru od 60 %, te zaključio da je gubitak tužiteljeve

radne sposobnosti posljedica ozljeda zadobivenih u predmetnom štetnom događaju, kao i posljedice proizašle iz iste u utvrđenom omjeru od 60 %.

35. Naime, iz stanja spisa je razvidno kako je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje klasa 141-02/13-01, ur.broj 341-24-05/3-13-001287 od 5. ožujka 2013.g priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu (60%) i ozljede izvan rada (40%) odnosno nastale opće nesposobnosti za rad.

36.. Slijedom naprijed izloženog, kako nisu ostvareni navodi žalbi stranaka, niti ovaj sud nalazi ostvarenje bitnih povreda postupka na koje pazi po službenoj dužnosti u okviru odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a, njihovu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a, a pobijanu odluku o troškovima postupka potvrditi budući je ista zasnovana na valjanoj primjeni odredbe članka 154. stavak 2. ZPP-a u svezi s odredbom članka 155. ZPP-a razmjerno uspjehu stranaka u postupku kako u odnosu na osporavanu osnovu u cijelosti, tako i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja uz pravilan obračun troškova postupka sukladno vežećoj Tarifi o naknadama i nagradama za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23), radi čega je odlučeno kao u izreci ove presude (točka I. i II. izreke). Pri tome strankama nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu protivne strane jer se ne radi o nužnim i potrebnim troškovima postupka kako to ima u vidu odredba članka 155. ZPP-a (točka III. izreke).

U Splitu, 3. srpnja 2025.

Predsjednik vijeća

Boris Mimica

Broj zapisa: **9-3087b-d1fce**

Kontrolni broj: **007fe-1edb6-50eb5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski radni sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Jakov Bačić, odvjetnik**, dana **12.09.2025.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **Pr-13/2024**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **Pr-13/2024-103.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **12.09.2025.** preuzeo navedena pismena.

